

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse er en indledningsbestemmelse. Da det andre steder i loven fastsættes, hvilke leverancer og erhvervelser der er afgiftspligtige, og da lovbestemmelser ikke bør indeholde overflødige bestemmelser, foreslås det, at § 1 ændres, således at den alene fastsætter, at afgiften betales til staten.

Til nr. 2

Efter gældende regler er det kun afgiftspligtige personer, det vil sige virksomheder m.v., der driver økonomisk virksomhed i momsmæssig forstand (momspligtig eller moms fritaget virksomhed), der kan registreres under et (fællesregistrering). Personer, der ikke er afgiftspligtige, det vil sige virksomheder m.v. der ikke driver økonomisk virksomhed, kan ikke indgå i fællesregistrering med en afgiftspligtig person.

6. momsdirektiv fastsætter i artikel 4, stk. 4, at medlemslandene kan anse personer, der retligt er selvstændige, men som finansielt, økonomisk og organisatorisk er nært forbundne, som én afgiftspligtig person.

Da en virksomhed m.v. (f.eks. holdingselskab) uden afgiftspligtige aktiviteter godt kan være finansielt, økonomisk og organisatorisk nært forbundet med en afgiftspligtig person, foreslås bestemmelsen ændret, således at også virksomheder m.v. uden afgiftspligtige aktiviteter kan indgå i en fællesregistrering med en virksomhed med afgiftspligtige aktiviteter.

Virksomheder omfattet af en fællesregistrering betragtes som én enhed både med hensyn til momspligt og fradragsret, således at bevægelser af varer og ydelser mellem virksomhederne ingen momsmæssig betydning har, mens bevægelser mellem fællesregistreringen og virksomheder m.v. uden for fællesregistreringen behandles efter normale regler i forhold til den samlede fællesregistrering – som én afgiftspligtig person.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse kan en virksomhed give reklameartikler væk til en værdi af mindre end 100 kr., ekskl. afgift, uden at dette berører virksomhedens ret til fradrag af købsmoms. Bestemmelsen er en gennemførelse af 6. momsdirektivs artikel 5, stk. 6, som fastsætter, at gaver til virksomhedens eget brug af ringe værdi ikke sidestilles med en levering.

Det foreslås, at den gældende definition af gaver til virksomhedens eget brug ændres, således at den - ud over reklameartikler - også omfatter gaver, som en virksomhed giver til forretningsforbindelser, kunder og lignede. Forslaget indebærer, at virksomhederne opretholder fradragsretten for moms af indkøb, når sådanne gaver gives væk. Ligesom den gældende bestemmelse vurderes den foreslåede bestemmelse at være i overensstemmelse med 6. momsdirektiv.

En gave anses for at være til virksomhedens eget brug når den gives væk til virksomhedens forretningsforbindelser, kunder m.v. Gaver til virksomhedens personale, ejere eller disses familiemedlemmer anses ikke som værende til virksomhedens eget brug.

Den gældende bestemmelse fastsætter en beløbsgrænse på mindre end 100 kr. Dette vurderes som uhensigtsmæssigt og det foreslås, at den ændres til "100 kr. eller mindre", således at det runde beløb (100 kr.) medtages.

Til nr. 4

Den gældende bestemmelse moms fritager rejsebureauvirksomhed og turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed og lign. Bestemmelsen har hjemmel i 6. momsdirektivs bilag F, nr. 27, som i overgangsperioden fra vedtagelsen af det 6. momsdirektiv indtil det "endelige" momssystem iværksættes, giver medlemslandene tilladelse til at forsætte med at moms fritage nogle ydelser, der præsteres af rejsebureauer, såfremt disse ydelser var fritaget før vedtagelsen af direktivet.

Ud over at moms fritage rejsebureauer fritager den gældende bestemmelse i loven imidlertid også turistkontorers oplysnings- og informationsvirksomhed. Fritagelsen for turistkontorenes oplysnings- og informationsvirksomhed vurderes ikke at have tilstrækkelig hjemmel i direktivets bestemmelse, der kun fritager rejsebureauvirksomhed.

Det foreslås, at den danske bestemmelse tilpasses direktivet ved, at fritagelsen for turistkontorenes oplysnings- og informationsvirksomhed ophæves. Dette vurderes at have meget lille praktisk betydning, idet turistkontorerne som oftest ikke leverer mod betaling.

Til nr. 5.

Ændringen er en konsekvens af nr. 6.

Til nr. 6

Ifølge den gældende momslovs § 15, stk. 1, skal ydelser som hovedregel beskattes i det land, hvor den, der leverer ydelser, er etableret. Loven fastsætter en række undtagelser fra denne hovedregel, hvoraf den væsentligste undtagelse findes i § 18, hvor det for en